

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204898
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418204898.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: H. K., Q.. XX.XX.XXXX, U. X., H.. F. XXX/XX, v konaní zastúpený AK FALIS & Partners, spol. s r. o., Bratislava, Lermontova 14, IČO: 51 769 654, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, spol. s r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený AK JUDr. Andrea Cviková, spol. s r. o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o žalobe na zaplatenie 2.561,11 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresný súd Žiar nad Hronom prostredníctvom splnomocneného advokáta dňa 26.11.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.561,11 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 07.11.2018 až do zaplatenia z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Takto uplatňovaný nárok žalobca dôvodil tým, že v postavení spotrebiteľa ako dlžník uzatvoril dňa 25.03.2013 so žalovaným ako veriteľom zmluvu o Revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, z titulu ktorej mu bol reálne poskytnutý úver vo výške 1.001,83 €, za ktorý žalobca ako dlžník celkovo zaplatil sumu 3.562,94 €. Podľa žalobcu uplatňovaný nárok v rozsahu 2.561,11 € predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré získal žalobca ako veriteľ z dôvodu, že uzavretú revolvingovú zmluvu žalobca považoval jednak za úverovú zmluvu bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v účinnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, a to z dôvodu absencie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nesprávneho údaju ohľadom výšky RPMN. Žalobca popri tvrdeniach o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy namietal i jej absolútnu neplatnosť a to z dôvodu výšky dojednanej odplaty za poskytnutý úver, a tiež z dôvodu absencie písomnej formy predmetnej zmluvy.

2. Žalovaný po tom, čo mu bola doručená žaloba v rámci repliky vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 13.01.2019 žiadal žalobu v celom rozsahu ak nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že plnenie vymožené v rámci exekučného konania predstavovalo nárok z právoplatného rozhodnutia rozhodcovského súdu, rozhodcovský rozsudok predstavoval exekučný titul, ktorý nebol zrušený, následne plnenie priznané v rámci rozhodcovského konania bolo vymožené, a preto uplatňovaný nárok žalobcom v konaní nemôže predstavovať bezdôvodné obohatenie. Žalovaný uviedol, že ani ďalšie tvrdenia žalobcu o tom, že spotrebiteľská úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná. Žalovaný odkázal na písomnú formu uzavretia predmetnej zmluvy, spochybňoval tvrdenia o tom, že konečná splatnosť úverovej zmluvy nebola riadnym spôsobom dohodnutá, a tiež uviedol, že výška odplaty za poskytnutý úver bola dohodnutá v rámci

právnej úpravy s odkazom na ustanovenie § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka. Výška odplaty podľa žalovaného nebola ani podstatným spôsobom navýšená nad zákonnú úpravu. Žalovaný namietal tiež tvrdenia o tom, že údaj určujúci RPMN nebol v zmluve dohodnutý, a preto nemožno zmluvu považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú.

3. V rámci dupliky žalobca prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 31.01.2019 zaslal vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného a namietal naďalej platné uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere v písomnej forme a súčasne uviedol, že vzhľadom na túto okolnosť nemohlo dôjsť ani k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok. Žalobca namietal tiež rozhodcovskú zmluvu, resp. platnosť takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy s poukazom na skutočnosť, že táto je formulárového charakteru, nebola so žalobcom ako spotrebiteľom individuálne vyjednaná a bola mu daná na podpis ako súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca ďalej namietal, že takáto rozhodcovská zmluva mu ani žiadnym spôsobom zo strany veriteľa nebola doručená.

4. Žalovaný podaním zo dňa 14.02.2019 písomne reagoval na vyjadrenie žalobcu a uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že aj pokiaľ by bola neplatná zmluva o spotrebiteľskom úvere, po tom je i neplatná rozhodcovská zmluva, je v rozpore so zákonom s poukazom na § 3 ods. 7 Zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Len v prípade, ak dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy možno vzťahovať na rozhodcovskú zmluvu, len vtedy by bol dôvod, na ktorý odkazuje žalobca, pričom v rámci konania žalobca takýto dôvod neuvádza. Žalovaný súčasne odkázal na zaslanie samotnej úverovej zmluvy, ako i rozhodcovskej zmluvy pre žalovaného podaním zo dňa 28.03.2013. Rozhodcovskú zmluvu považoval žaloba za platnú a samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola realizovaná v predpripravenej forme neznamená, že nebola individuálne vyjednaná. Žalovaný odkázal na text takejto rozhodcovskej zmluvy, možnosť žalobcu neuzavrieť takúto zmluvu a tiež prehlásenie, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou uzatvorenia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere ako i možnosť zmluvne dojednanú pre žalobcu ako spotrebiteľa, pre prípad uzavretia takejto zmluvy v lehote 14 dní od zmluvy odstúpiť, na čo bol žalobca ako spotrebiteľ výslovne upozornený. Žalovaný namietal tvrdenia o tom, že zmluva obsahuje akékoľvek zmluvné dojednania, ktoré by predstavovali nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Na viac spotrebiteľovi bola daná možnosť riešiť spor s veriteľom v zmysle rozhodcovskej zmluvy i pred všeobecným súdom.

5. Následne po vyjadrení strán sporu a pripojení Exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/105/2015 súd vo veci určil termín pojednávania, na ktorý strany sporu včas a riadne predvolal a to na deň 04.07.2019. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného advokáta neúčast' na určenom pojednávaní ospravedlnil elektronickým podaním zo dňa 01.06.2019 a súčasne vyjadril súhlas s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. S využitím ustanovenia § 180 CSP súd preto pojednávanie realizoval v neprítomnosti žalovaného.

6. V rámci dokazovania pred súdom, súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámil sa s pripojeným spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2Er/105/2015, listinnými dôkazmi ako boli stranami sporu súdu predložené, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.03.2013, zmluvnými dojednaniami v zmluve o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, spol. s r. o., rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.03.2013, rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, spol. s r. o., Bratislava, Křížna 56 sp. zn. 446/07/14 zo dňa 24.09.2014, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 25.03.2013, súhrnnou informáciou o údajoch spotrebiteľských úverov za štvrtý štvrtrok roku 2012, fotokópiou podacieho poštového hárku zo dňa 28.03.2013, výzvou žalobcu žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 02.11.2018 a zistil tento skutkový stav veci:

7. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 25.03.2013 zmluvu o Revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere požiadal dlžník o poskytnutie úveru vo výške 1.170,- € pri mesačnej splátke 62,69 € v počte splátok 42 mesiacov, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť ako úver a úroky za celú dobu čerpania vo výške 2.637,98 € a predpokladanej RPMN za úver 70,02 %, priemernej RPMN za úver 47,29 %. V identický deň ako došlo k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere dňa 25.03.2013 uzatvorili strany sporu i Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej podľa bodu 5 dohodli, že akékoľvek spory

alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov, Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, spol. s r. o. Bratislava, so sídlom Krížna 56 alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, spol. s r. o. Banská Bystrica, Zvolenská cesta 37 s tým, že výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Ďalej bolo dojednané, že dlžník je oprávnený od takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia.

Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca odôvodňoval tak, že na základe uzavretej zmluvy o úvere mu reálne bol poskytnutý úver vo výške 1.001,83 €, za ktorý zaplatil do dňa 15.07.2014 v prospech žalovaného sumu 548,52 € a následne v rámci exekučného konania bola pre žalovaného vymožená suma 3.014,42 €, celkovo za poskytnutý úver zaplatil 3.562,94 €. Nad rámec úveru vo výške 1.001,83 € poskytol žalobca pre žalovaného sumu 2.561,11 €, ktorá podľa žalobcu predstavuje plnenie prijaté bez právneho dôvodu, ktorého vydania sa domáha. Žalobca uvádzal niekoľko dôvodov v písomnej žalobe, pre ktoré došlo na strane žalovaného k prijatiu bezdôvodného obohatenia, argumentoval tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože neobsahuje esenciálne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. O spotrebiteľských úveroch v platnom znení v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti ako i ročnú percentuálnu mieru nákladov, namietal primeranosť výšky odplaty za poskytnutý úver a okrem takýchto tvrdení uvádzal tiež to, že zmluva je absolútne neplatná z dôvodu, že nedošlo k jej uzavretiu v zákonom predpísanej písomnej forme. Neskôr v konaní žalobca namietal i neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorú uzatvorili strany sporu dňa 25.03.2014 s následnou argumentáciou, že pokiaľ bolo rozhodnuté v rámci rozhodcovského konania rozsudkom tento bol vydaný orgánom, ktorý nemal právomoc na rozhodovanie v danej veci. Žalobca tvrdil, že pokiaľ nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, nemohlo dôjsť ani k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej došlo k založeniu právomoci rozhodcovského súdu. Žalobca argumentoval tým, že rozhodcovská zmluva má podobu formulárovej zmluvy, ktorá bola žalobcovi ako spotrebiteľovi predložená spolu so zmluvou o revolvingu na podpis bez toho, aby spotrebiteľ bol dostatočne informovaný o povahe, zmysle a následkoch takejto zmluvy. Tvrdil tiež, že rozhodcovská zmluva so žalobcom nebola individuálne dojednaná a na základe tej skutočnosti, že rozhodcovskú zmluvu je nutné považovať za neplatnú i vydaný rozhodcovský rozsudok je nulitným aktom. V žiadnom prípade nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata).

8. Žalovaný nesúhlasil s uplatňovaným nárokom tvrdiac, že na základe právoplatného rozhodnutia rozhodcovského súdu (Rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, spol. s r. o., Krížna 56, Bratislava, sp. zn. 446/07/014) bolo vymožené i plnenie v rámci exekučného konania, ktoré nie je bez ďalšieho možné považovať za bezdôvodné obohatenie. Žalovaný odkázal na to, že rozhodnutie rozhodcovského súdu nadobudlo právoplatnosť, nebolo zrušené, nezanikli ani jeho právne účinky a takéto rozhodnutie bolo exekučným titulom. V rámci exekučného konania bolo plnenie vymožené, a preto sa nejedná o bezdôvodné obohatenie tak, ako to tvrdí v žalobe žalobca. Právoplatný rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Žalovaný tvrdil, že uvedený rozhodcovský rozsudok, ktorý bol titulom pre exekučné konanie, nebol napadnutý žalobou o jeho zrušenie a je neprípustné, aby zákonnú úpravu určenú na preskúmanie rozhodcovského rozsudku (Zák. č. 335/2014 Z. z.) obchádzal žalobca podaním žaloby o zaplatenie. Ďalej zdôraznil to, že platná právna úprava v rozhodnom čase umožňovala i samotnému exekučnému súdu, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie skúmať exekučný titul v rámci exekučného konania a v prípade zistenia, že exekučný titul nespĺňa podmienky vykonateľnosti, exekučný súd by exekúciu zastavil a vyhlásil za neprípustnú. Žalovaný popieral tiež tvrdenia žalobcu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi stranami sporu nemá náležitosti v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. v platnom znení ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy a tiež námietku žalobcu o primeranej výške odplaty za poskytnutý úver, ktorá nebola podstatným spôsobom prevýšená, keďže v čase uzatvorenia úverovej zmluvy medzi stranami sporu, priemerná výška odplaty predstavovala 47,29 %. Tiež namietal tvrdenia žalobcu o tom, že z dôvodu rozdielných údajov o RPMN v žiadosti o poskytnutie úveru a údajov o jeho schválení nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere, pretože pre vznik zmluvy o úvere postačuje dohoda zmluvných strán o úvere, úroku a dobe splatnosti a nevyžaduje sa údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Následkom neuvedenia ktorej skutočnosti je to, že úver je nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkový (Rozsudok KS BB 12Co/60/2017). Žalovaný považoval rozhodcovskú zmluvu za platnú

a to napriek tomu, že táto zmluva je formulárového charakteru, čo neznamená jej neprijateľnosť. Bola uzatvorená vo forme samostatnej zmluvy, bola individuálne dohodnutá o čom svedčí i vôľa dlžníka pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Návrh na uzatvorenie zmluvy bol jasný, zrozumiteľný a určitý, zmluva obsahovala všetky podstatné náležitosti a na viac obsahovala poučenia pre žalobcu ako dlžníka, z ktorých vyplýva, že dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov v súvislosti so zmluvou o úvere buď v súdnom konaní alebo v rámci rozhodcovského konania s tým, že bolo dané na výber z tejto alternatívy riešenia sporov každú zmluvnú stranu. Žalobca bol tiež uzrozumený o tom, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia samotnej zmluvy o úvere. Žalobca ako dlžník podpísal takúto rozhodcovskú zmluvu skôr ako žalovaný (veriteľ) a následne takáto zmluva bola odoslaná pre žalobcu poštou, o čom predložil v rámci konania žalovaný dôkaz (poštový podací hárok). Žalovaný ďalej tvrdil, že práve z tohto dôvodu pred podpisom rozhodcovskej zmluvy mal žalobca reálnu možnosť oboznámiť sa so zmluvou a mal tiež reálnu možnosť odmietnuť rozhodcovskú zmluvu, ktorá mu bola predložená. Tiež mal právo v lehote 14 dní od uzavretia rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, na čo bol osobitne upozornený. Samotná rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobili jej neplatnosť z dôvodu nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán. Žalovaný preto namietal tvrdenia o tom, že k vydaniu rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodcovského spotrebiteľského konania došlo na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, a preto nemožno ani rozhodcovský rozsudok považovať za nulitný právny akt, a z tohto dôvodu žalobca namietal i to, že prijal plnenie bez právneho dôvodu, pokiaľ takéto plnenie prijal na základe právoplatného rozsudku v rámci rozhodcovského konania.

9. Vzhľadom na uplatňovaný nárok žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplata žadovanej istiny a príslušenstva z titulu bezdôvodného obohatenia s poukazom na ustanovenie § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) bolo v konaní podstatným vyriešenie otázky, či sa jedná na strane žalovaného o bezdôvodné obohatenie prijaté podľa bez právneho dôvodu ako to tvrdil žalobca, resp. plnenie poskytnuté žalobcom v prospech žalovaného vymožením v rámci exekučného konania nemá povahu bezdôvodného obohatenia, čím argumentoval žalovaný.

10. Žalobca prioritne namietal skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný orgánom, ktorý nemal právomoc na rozhodovanie v danej právnej veci preto, že nedošlo k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy. Žalobca tvrdil, že nedošlo ani k platnému uzatvoreniu samotnej zmluvy o úvere, z tohto dôvodu nemohlo dôjsť ani k platnému uzatvoreniu samotnej rozhodcovskej zmluvy, čím nebola daná právomoc rozhodcovského súdu a samotný rozhodcovský rozsudok vydaný v rámci rozhodcovského konania Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, spol. s r. o., Bratislava, Križna 56 sp. zn. 446/07/14 zo dňa 24.09.2014 je nulitným aktom, na ktorý nemožno prihliadať. Namietal, že rozhodcovská zmluva má podobu zmluvy formulárovej, ktorá bola žalobcovi ako spotrebiteľovi predložená k podpisu bez toho, aby bol žalobca ako spotrebiteľ dostatočne informovaný o povahe, zmysle a následkoch takejto zmluvy a takáto rozhodcovská zmluva predstavuje podľa žalobcu neprijateľnú podmienku a je absolútne neplatná z dôvodu, že so žalobcom nebola individuálne vyjednaná. Absolútnu neplatnosť samotnej úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu žalobca dôvodil tým, že v tejto absenteje dohoda údaj o RPMN, resp. že zo strany žalovaného ako veriteľa nebol bezvýhradne akceptovaný návrh žalobcu na uzavretie úverovej zmluvy v zmysle bodu 5 Žiadosti o úver/Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX pokiaľ bol zmenený údaj o výške RPMN za úver. Ďalej žalobca argumentoval tiež tým, že úverová zmluva je bezpoplatková a bezúročná vzhľadom na absenciu zákonných náležitostí v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Zb. z. o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a napriek tomu v rozhodcovskom rozsudku bolo priznané plnenie pre žalovaného v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

11. Žalovaný namietal tvrdenia žalobcu o absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy, uvádzal, že samotný údaj o výške RPMN, resp. jeho rozdielnosť nemôže spôsobiť absolútnu neplatnosť samotnej úverovej zmluvy, tvrdil, že údaj o RPMN je vypočítaný a určený na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy zákonným spôsobom a pri podaní samotnej žiadosti o úver nie je možné ho určiť.

12. Podľa názoru súdu pre vznik samotnej zmluvy o úvere postačuje dohoda zmluvných strán o úvere, úroku a dobe splatnosti, pričom nie je potrebné dohodnúť údaj o RPMN. Samotná absencia takejto náležitosti je aj Zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 11 sankcionovaná nie

neplatnosťou, ale bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere. Údaj o výške RPMN nie je možné dohodnúť, lebo ide o údaj vypočítaný ako ukazovateľ zákonným spôsobom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a nie v čase podania návrhu na uzatvorenie takejto zmluvy. Rozdielnosť údajov v žiadosti žiadateľa o úver a potvrdením veriteľa o schválení úveru neznamena, že nedošlo k prijatiu návrhu na uzatvorenie zmluvy ani odmietnutie takéhoto návrhu, ktorý bol adresovaný navrhovateľom ako dlžníkom odporcovi ako veriteľovi, pretože hodnota RPMN nie je esenciálnou náležitosťou zmluvy, ktorá by spôsobovala neplatnosť samotnej zmluvy o úvere.

Hodnota RPMN zohľadňuje rôzne parametre poskytovaného úveru a je vypočítaná matematickým vzorcom, ktorý je určený priamo v zákone o spotrebiteľských úveroch. Z týchto dôvodov súd nepovažuje samotnú zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným za absolútne neplatnú, z dôvodu absencie takéhoto údaju a je zmluvu nutné považovať len za bezpoplatkovú a bezúročnú.

V nadväznosti na vyššie uvedené preto nemožno prijať argumentáciu žalobcu o tom, že samotná úverová zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom a preto i rozhodcovská zmluva priamo viažúca sa k úverovej zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu nie je následne neplatná.

13. Pokiaľ žalobca uvádzal, že nedošlo k založeniu právomoci rozhodcovského súdu, ktorý vydal vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti samotnej rozhodcovskej zmluvy okrem tvrdení žalobcu o tom, že rozhodcovská zmluva je neplatná vzhľadom na absolútnu neplatnosť samotnej úverovej zmluvy, namietal žalobca to, že rozhodcovská zmluva nebola zo žalobcom ako spotrebiteľom individuálne vyjednaná, je formulárového charakteru, obsah ktorej žiadnym spôsobom žalobca ako spotrebiteľ ovplyvniť nemohol.

14. Rozhodcovskú zmluvu, ktorú uzatvorili strany sporu dňa 25.03.2013 pod č. XXXXXXXXXXXX uzatvárali v čase platnej zákonnej úpravy Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Obsah rozhodcovskej zmluvy ako i formu rozhodcovskej zmluvy upravovalo v tom čase ustanovenie § 3 a § 4 vyššie citovaného právneho predpisu. Podľa platnej úpravy v čase uzatvorenia predmetnej rozhodcovskej zmluvy medzi stranami sporu, rozhodcovská zmluva mohla mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky s tým, že rozhodcovská zmluva musela byť uzatvorená v písomnej forme pod sankciou neplatnosti a písomná forma bola zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsah rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Dňom 01.01.2015 vstúpil do účinnosti Zák. č. 335/2014 Zb. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde v prechodných ustanoveniach daného právneho predpisu (§ 73 ods. 1, ods. 3) ustanovil, že pokiaľ nie je dohodnuté inak, ustanovenie tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 01.01.2015. Právne účinky zákonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní pred 01.01.2015 zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzatvorená pred 01.01.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzatvorenia.

Podmienkou právomoci rozhodcovského súdu v spore konať a rozhodovať je platnosť rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi sporu s tým, že spory z daného právneho vzťahu budú prejednané a rozhodované rozhodcovským súdom.

15. Súd mal v tomto konaní za preukázané, že zo zmluvou o poskytnutí úveru, ktorú uzatvorili strany sporu dňa 25.03.2013, v identický deň uzatvorili i rozhodcovskú zmluvu pod č. XXXXXXXXXXXX dňa 25.03.2013, ktorá bola riadne zaslaná žalobcovi, ktorý to v konaní spochybňoval (pozri podací hárok čl. 118 spisu).

Zásadnou právnou otázkou pre vyriešenie danej právnej veci je posúdenie, či takto uzatvorená rozhodcovská zmluva, na základe ktorej rozhodol rozhodcovský súd aj bola založená jeho právomoc, je platná.

Zmluva bola uzatvorená na samostatnej listine s tým, že nebola podmienkou pre uzatvorenie samotnej zmluvy o úvere. Dlžník vyhlásil a svojím podpisom potvrdil, že súhlasí s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy a súčasne prehlásil, že podmienkou pre poskytnutie úveru medzi veriteľom a dlžníkom nie je uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy. Súčasne dlžník prehlásil, že nie je povinný ani prijať návrh

rozhodcovskej zmluvy s tým, že veriteľ pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia s tým, že dôsledkom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanovením zmluvy o úvere v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní a výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Následne v bode 4 a 5 dlžník rozhodcovskej zmluvy (spotrebiteľ) a dodávateľ (veriteľ) dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy o úvere s porušením, ukončením a platnosťou, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov a to Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, spol. s r. o., Bratislava, Krížna 56 alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria Legal arbiter, spol. s r. o., Banská Bystrica, Zvolenská cesta 37 s tým, že výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh. Podľa bodu 7 rozhodcovskej zmluvy dlžník bol oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

16. Súd pri posudzovaní, či uvedená rozhodcovská zmluva je platná alebo neplatná, skúmal či obsahuje znaky neprijateľných zmluvných podmienok tak, ako to má na mysli ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka.

Podľa názoru súdu, takto uzatvorená rozhodcovská zmluva neobsahuje takéto neprijateľné podmienky a z jej obsahu nemožno vyvodiť ani to, že je v neprospech slabšej zmluvnej strany, t. j. spotrebiteľa, resp. že by obsahovala ustanovenia vyvolávajúce nerovnováhu medzi účastníkmi konania.

Žalobcovi ako spotrebiteľovi bola daná možnosť, či vôbec takúto rozhodcovskú zmluvu uzatvorí a či o vzájomných sporoch z úverovej zmluvy bude tým založená právomoc rozhodcovského súdu alebo súdu všeobecného. Žalobca nevyužil možnosť a sám podpísal úverovú zmluvu, i keď vopred pripravenú v konkrétnom znení, avšak bez uvedenia konkrétneho rozhodcu. Žalobca ako spotrebiteľ nevyužil ani ďalšie zmluvné dojednanie a to možnosť bez uvedenia dôvodu odstúpiť od takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní od jej uzatvorenia. Žalobcovi ako spotrebiteľovi a strane zmluvne slabšej bola daná možnosť výberu a to tým, či o sporoch vyplývajúcich z úverovej zmluvy bude rozhodovať rozhodcovský súd alebo súd všeobecný. A to pokiaľ by vôbec takúto rozhodcovskú zmluvu žalobca neuzatvoril, ktorú možnosť však žalobca ani len nevyužil.

Predmetná rozhodcovská zmluva nebola koncipovaná ako súčasť samotnej úverovej zmluvy s tým, že spotrebiteľ ako slabšia strana nemal možnosť neprijatť takúto zmluvu a odmietnuť ju, práve naopak, bola koncipovaná formulovaná ako samostatná zmluva na osobitnej listine. Podľa názoru súdu takúto rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania, ktoré by boli v neprospech spotrebiteľa. Súd takto uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu považoval za platnú.

17. Keďže súd ustálil, že rozhodcovská zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky a je platná, i rozhodcovský rozsudok bol vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, spol. s r. o., Bratislava, Krížna 56 pod sp. zn. 446/07/2014 zo dňa 24.09.2014 súdom, ktorého právomoc bola založená platnou rozhodcovskou zmluvou, a preto takýto rozsudok nemožno považovať za nulitný akt.

Súčasne treba zdôrazniť, že takýto rozhodcovský rozsudok vydaný v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní (Zák. č. 335/2014 Z. z. účinný od 01.01.2015) nebol zrušený a ani inak právne relevantným spôsobom nezanikli jeho účinky. Nemožno potom ani plnenie, ktoré bolo vymožené na jeho základe v rámci exekučného konania vedeného pred tunajším súdom v exekučnom konaní 2Er/105/2015 práve na základe titulu, ktorým bol rozsudok rozhodcovského súdu, považovať za plnenie bezdôvodné. Plnenie, ktoré bolo vymožené na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol titulom pre exekučné konanie, nemôže predstavovať bezdôvodné obohatenie žalovaného, ale je plnením prijatým oprávnené.

Účinky exekúcie nemožno meniť ani negovať tak, ako sa snaží v konaní žalobca žalobou na plnenie, pokiaľ exekučný titul nebol zrušený, potom plnenie vymožené na jeho základe nemôže mať charakter bezdôvodného obohatenia (Rozsudok KS BB 15Co/88/2018).

18. Základnou podmienkou právomoci rozhodcovského súdu rozhodovať v spore a konať je platnosť rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami s dojednaním, že spory z daného právneho vzťahu bude prejednávať a rozhodovať rozhodcovský súd, čo v danom prípade medzi stranami sporu uzatvorením rozhodcovskej zmluvy bolo i realizované.

Obdobne posudzoval platnosť a to nie rozhodcovskej zmluvy, ale rozhodcovskej doložky aj Najvyšší súd SR v konaní 3Cdo/80/2017 v spojitosti s rozhodnutím Ústavného súdu III. US 438/2018, pokiaľ žalobcovi ako spotrebiteľovi bola daná možnosť medzi výberu tým, či o vzájomných sporoch z úverovej zmluvy bude rozhodovať príslušný rozhodcovský súd alebo súd všeobecný a žalobca sám nevyužil takúto možnosť nebola rozhodcovská zmluva posúdená ako zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú podmienku.

19. Nad rámec konajúci súd uvádza, že exekučným titulom bolo vydanie rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu, ktorého právomoc bola založená rozhodcovskou zmluvou uzatvorenou 23.05.2013, t. j. v čase účinnosti Zákona č. 244/2002 Zb. z. a samotný rozhodcovský rozsudok bol vydaný už v čase účinnosti Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý nadobudol účinnosť 01.01.2015. Žalobca riadnym spôsobom prevzal rozsudok rozhodcovského súdu, nenapadol rozhodnutie opravným prostriedkom a nevyužil ani zákonnú možnosť v zmysle § 45 tohto právneho predpisu a nedomáhal sa žalobou na súde zrušenia rozhodcovského rozsudku s poukazom na tvrdenia, ktoré prezentoval v rámci tohto konania, t. j. ak v rozhodcovskom konaní rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a takéto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Práve z tohto dôvodu rozhodcovský rozsudok, keďže nebol napadnutý opravným prostriedkom, mal pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu a takýto rozhodcovský rozsudok je v zmysle ustanovenia § 41 ods. 23 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní i vykonateľný.

Žalobca ani v rámci exekučného konania po riadnom doručení upovedomenia o začatí exekúcie nevyužil možnosť námietok a následne v rámci exekučného konania súdom poverený exekútor i exekúciu ukončil vymožením nároku pre oprávneného, t. j. žalovaného.

20. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd dospel k záveru, že plnenie, ktorého vydania sa v tomto súdnom konaní domáha žalobca voči žalovanému nepredstavuje plnenie charakteru bezdôvodného obohatenia, pretože sa jedná o nárok vymožitelný na základe právoplatného rozhodnutia rozhodcovského rozsudku, ktorý bol titulom pre exekučné konanie. Súd preto nemohol posúdiť takto prijaté plnenie za plnenie bezdôvodného obohatenia a žalobu zamietol.

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný (súd žalobu zamietol v celom rozsahu), a preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi ako strane v konaní neúspešnej v rozsahu 100 % náhrady trov konania. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany

alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).